

Haló, děti, všechny sem!
— Utíkal pán za nosem,
běžel rovně, do zatáček,
ztrácel klobouk, vlál mu fráček.
Honil nos už dlouhou chvíli,
mával sítkou na motýly.
Už si myslel, že nos chytí,
přišije ho pevnou nití
mezi oči, jak se sluší . . .
Nos to ovšem dobře tuší,
proto běží, nemešká — —

Tak se honí dodneška.

